

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslag om Ordning af den personlige Kommuneskat og Indførelse af Regler for mellemkommunal Beskatning have oftere været fremsatte for Rigsdagen, dels af Regeringen, dels ved Initiativ af Medlemmer i Folketinget, uden at det hidtil er lykkedes at komme til en Lovordning angaaende disse Forhold. Under Forhandlingen af et i afgivte Rigsdagsforsamling i Folketinget indbragt privat Lovforslag blev det fra Regeringens Side erkendt, at dette Forslag indeholdt Momenter, som igennem en Bearbejdelse kunde lede til en Løsning af Opgaven i alt Fald for Hovedpunkternes Vedkommende.

I den af vedkommende Udvalg afgivne Betænkning, der ikke kom til Behandling i Tinget, slutter et Flerital — der dog ikke er enigt overfor alle Enkeltheder — sig til Tanken om, at man bør gaa til en begrænset Løsning af det foreliggende Spørgsmaal. Man har herefter anset det rigtigt at fremsætte nærværende Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat. Forslaget lader de gældende, indarbejdede Regler for Ligningens Udførelse blive bestaaende, dog med enkelte Ændringer, som i Tidens Løb har vist sig anbefalelige. Dette bør anses for en Fordele, men det følger allerede deraf, at Forslaget ikke kan give en udtømmende Løsning af alle de Spørgsmaal, som kunde inddrages under dets Omraade. Ved Lovforslagets Bestemmelser ville imidlertid de væsentligste og ofte paaklagede Mangler ved den nuværende Beskatning blive afhjulpne, idet man imødeføder de Krav til en ændret Beskatningsordning, der have været stillede i første Række, ved Indførelsen af mellemkommunale Beskatningsregler og ved Inddragning under den kommunale Beskatning af Aktieselskaber og andre juridiske Personer. Ved den mellemkommunale Beskatning (§§ 6—8) foreslaas den skattepligtiges Bidrag altsaa anset og indkrævet i vedkommende Opholdskommune efter hans hele økonomiske Stilling; det er en Del af dette Skattebidrag, som Opholdskommunen skal afgive til den Kommune, hvor han har sin Indtægt. For at undgaa de Vanstakheder, man ved tidligere Forsøg stadig har mødt ved Bestemmelsen af det Forhold, i hvilket Skatten skal fordeles mellem sidstnævnte Kommune og Opholdskommunen er det simpelt hen foreslaaet, at den andelsberet-

tigede Kommune har Krav paa 2 pCt. af den Nettoindtægt, vedkommende Skatteyder har haft af sit Erhverv eller sin Besiddelse i samme, idet der dog af Hensyn til Opholdskommunens berettigede Interesse er tilføjet den nærmere Begrænsning, at Andelen ikke maa overstige Halvdelen af det af Opholdskommunen for den skattepligtige oppebaarne Skattebidrag. I Forslagets § 9 findes Bestemmelse om kommunal Beskatning af Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, der drive stadig Erhvervsvirksomhed, og endelig er der i § 10 givet Regler for Inddragelse under kommunal Beskatning af Næringsdrift eller Besiddelse, hvis Indehaver ikke er anset til personlig Kommuneskat til nogen Kommune her i Landet, være sig fordi vedkommende f. Eks. er bosat i Udlandet eller det er en juridisk Person, som ikke rammes af Bestemmelsen i § 9. Gennemførelsen af en mellemkommunal Beskatning vil imidlertid medføre en omfangsrig skattefordelende Virksomhed fra de overordnede Ligningsmyndigheders Side og Lovforslaget giver derfor i §§ 3—5 nødvendige nye Regler for Sammensætningen af de nævnte Myndigheder.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

a. Medens det er foreslaaet, at fast Ophold i en Kommune af kortere Varighed end 4 Maaneder af Skatteaaret begrunder Skattepligt til Kommunen, naar det er en Fortsættelse af et tidligere skattepligtigt Ophold sammesteds, er der i øvrigt ikke gjort nogen Forandring i den nugældende Lovgivningsregler om, at der til skattepligtigt Ophold i en Kommune udkræves et fast Ophold af mindst 4 Maaneders Varighed. Naar det jævnligt har været bragt i Forslag at indskrænke Varigheden af dette Ophold, har dette formentlig navnlig været motiveret af Ønsket om i et videre Omfang end nu at kunne inddrage Personer særlig fra Byerne, der om Sommeren tage midlertidigt Ophold i en anden Kommune, end hvor de den øvrige Del af Aaret bo (de saakaldte „Sandliggere“), under Beskatning i vedkommende midlertidige Opholdskommune. En saadan Regel vilde imidlertid i Virkeligheden kun blive til Gavn for ganske enkelte Kommuner,